

Andra söndagen efter Epifanía

Predikan i S:t Nikolaus' koinonia, Nordisk-katolska kyrkan i Karlskrona, A.D. 2014
F. D:n Franciskus Urban

Jesus visar sin härlighet - Bröllopet i Kana

2 Mos. 33:(12-)18-23; Rom. 12:6-15; Joh. 2:1-11

Jesus går, som vi hörde i evangelietexten, på bröllofsfest med sin mor. Det är mycket folk på festen. Vinet tar slut. Maria uppmanar sin son, Jesus, att ordna så att mer vin kan serveras till de törstiga gästerna. Jesus säger att det ännu inte är dags för världen att få veta vem han är, men låter sig övertalas och förvandlar sexhundra liter vatten till vin.

Så kan man läsa berättelsen om bröllopet i Kana.

Men det måste ju finnas något mer; någon djupare mening med texten. Eller räcker det så? Han gjorde trots allt ett under. Och ett under är ett under! Det var dessutom hans första under.

Men när man börjar ställa frågor till texten händer emellertid något. Varför gjorde Jesus sitt första under på en bröllofsfest? Var festen viktig? – man får ju inte ens reda på vilka som gifte sig... Varför är berättelsen över huvud taget med i Skriften?

Naturligtvis är det ingen slump. Evangelietexten har ett djupare budskap. Det vittnar nämligen om precis vem Jesus är: Guds enfödde son, vår frälsare.

Detaljerat beskrivs att det var sex stycken vattenkrus och att de rymmer hundra liter vardera. Dessa krus – och vattnet – var för judarna viktiga i de reningsceremonier som lagen föreskrev. Vi har här alltså en bild av det gamla livet – det gamla förbundet.

Jesus Kristus, den nye Moses, kom med ett nytt förbund. Inte för att upphäva lagen, men för att uppfylla lagen och skriva den i våra hjärtan.

Detta är en bild av övergången från det gamla till det nya.

Maria, Jesu moder – Guds moder – säger till tjänarna att göra vad än Sonen ber dem göra. Hon går före och talar om vad som förväntas. Och tittar vi på Marias liv och uppoffringar; på hur hon fullständigt osjälviskt sa ja till att bära och föda Guds Son så har vi bara att göra så som tjänarna: Vad än Sonen talar om för oss; vad Han än lägger för uppgifter för oss, så har vi att lyda. För att leva det nya livet och för att få del i den himmelska festen. För att bli räddade.

Maria var den som upptäckte att vinet hade tagit slut. Det var alltså en rejäl skandal som var på väg att inträffa. Maria såg den och fungerar i detta som en förmedlande länk mellan människorna och Guds ofattbara nåd. Precis som idag då hon binder samman och förmedlar våra böner till Herren.

Krukorna skulle fyllas, sade Jesus, till brädden. Det är också beskrivet. Det är också en viktig detalj som pekar på att Kristus kommer för att uppfylla. För att ge av sitt överflöd. Och vattnet förvandlades inte bara till vin, utan till vin av bästa kvalitet. Och det sparades till sist. Men det var dags... Det flödar över av något som är så mycket bättre än det gamla livet.

Andra söndagen efter Epifanía

Predikan i S:t Nikolaus' koinonia, Nordisk-katolska kyrkan i Karlskrona, A.D. 2014
F. D:n Franciskus Urban

Att det inte berättas om vilka som hade gift sig skvallrar om att det är bröllopfesten i sig själv som är det viktiga. Festen – föreningsfesten – är en försmak av himmelriket. Precis som liturgin, mässan, eukaristin. Det är en försmak av himmelriket där vi förenas med Kristus.

Vinet som fylldes i de alldagliga lerkrusen är livet. Godheten från Gud som flödar över och skänker oss liv. Det är samma vin – samma liv – som vi får ta del av i nattvarden. Som förenar oss med Kristus som gav sitt liv för oss. Det är hans blod.

Omgivningarna kring festen var fattiga. Och i denna fattiga miljö utspelas denna fest. Inte heller det är någon slump utan det pekar direkt på våra liv idag; hur vi i vår fattigdom ändå får ta del av festen, överflödet, nåden. Av livet. Vi behöver bara lyssna till lagen som står skriven i våra hjärtan och lyda Herrens ord. Så som tjänarna på festen gjorde. Maria sa: Gör så som Han säger. Och de fick ta del av hans flödande kärlek och nåd. Så får också vi ta del av det samma.

Hur kopplar vi detta till oss själva här och nu? Vi är ju trots allt inte så fattiga. Vi behöver väl inte lyda någon? Nej, vi har det rätt bra. Och vi klarar oss. Frågan är om det är vår materiella standard vi skall jämföra med den materiella standard som rådde på Jesu tid? Kan man vara fattig på andra vis än rent materiellt?

Det finns en annan fattigdom. En andlig fattigdom. Förblindade av vår materiella standard; förblindade av myten om att vi klarar oss själva; förblindade av onskans makter som inget annat vill än att vi fortsätter som vi gör och är lite lagom snälla... Blinda är vi!

Men också vi, i vår fattigdom; i vårt armod får – om vi omvänder oss och lyssnar – del av Guds överflödande kärlek och nåd. Och det är, precis som för gästerna på bröllopet, helt gratis. Nåden kostar ingenting. Jesus Kristus har redan betalat priset på korset.

Den som har hört evangeliet kan inte säga att man inget hört. Nu har vi sett undret. Vi har sett Herren visa sin härlighet. Lyssna till Hans moder, Maria, när hon säger: gör bara som Han säger, så skall det nya livet flöda över alla breddar.